

**Ísur, lemonada,
bomm og chokolada**

keypist best frá mær.

Ringið 344.

JOHANNES ANDREASENS MATVØRUHANDIL

Køb Deres Dyner hos os.

Vi leverer Dem Kanaldyner:

1 Overdyne af fineste Bolster fyldt med fineste damprensede læreske Fuglefjer for 30 Kr. 00 Øre.

Samme Dyne med prima Nankin for 23 Kr. 00 Øre.

Fyldt med extra prima Halvdun og fineste Dunlærred for 32 Kr. Underdyner med extra prima Bolster for 22 Kr. 00 Øre.

1 Hovedpude svarende til Overdynen fyldt med prima Halvdun for 8 Kr. 00 Øre.

A/S THORSHAVNS DAMPVASKERI

**Fiskimenn,
arbeiðarar**

haldið og lesið

„Føroya Social-Demokrat“,

ið er

tykkara blað!

Kun med rustfrit Staal kan opnaas en fuldstændig hygiejnisk Løsning.

Til det moderne Køkken hører:

Køkkenborde med indbygget eller løst **Vask**, — — — — —
endvidere **Dørgreb** og **Knager**, alt i rustfrit Staal. — — — — —

— Skinnende sølvblankt, — skal aldrig pusses! —

Nærmere Oplysninger ved Enforhandleren

Edw. Smith, Thorshavn. — Telf. 233.

Teknisk kemisk Fabrik

OKKARA

GÓLVLAKKFERNIS SÓL

OLJUKLÆDIFERNIS

MÁLARFERNIS

SICCATIV

Fæst hjá teim

flestu keypmönnum.

Byrsur.

Dupluttar og einkultar haglbyrsur, ásamt riflur, sera góðar, fáast hjá undirritaða til prísir frá kr. 33,00 og upp eftir.

D. P. SPLIDT
á Nesi, Vág.

Byrsukrút

og

spreingievni

fæst allíð
við at venda sær til

C. C. Johansen,
Telefon 30.

Máling

Tapet

Linoleum

TEL. 81. Poul Arne Poulsen.

Málaraforrættning.

Papp, tapet, møpulpolitur, alt málaraftakinum viðvíkjandi! Best, biligast. — Orðrar frá bygðum ekspederast umgangandi.

M. P. Jacobsen, Tórshavn.
Telef. 287.

Annoncerende!!

**Vejen til
en virkningsfuld
Reklame**

gaa gennem en Annonce i

„Føroya Social-Demokrat“.

„Føroya Social-Demokrat“

har vundet Indpas hos det store, jævne Publikum,

Det er derfor i Deres egen personlige Interesse at benytte „Føroya Social-Demokrat“ til al Avertering i Fremtiden.

Alle Husmødre køber

kun den første som er den
ske Margarine Nr. 1 bedste der faas

**A/S THORSHAVNS MÆLKEFOR-
SYNING OG MARGARINEFABRIK**

**Føroyskt toy og tógv
fæst framvegis.**

Telefon 40. **Berghild Evensen.** Telefon 40.

Takið góðs og ferðist við Tjaldrinum.

Útgevarar: Javnaðarmanafelag.

Bláðstjórar: P. M. Dam, Tvoroyri, ábyrgðarmaður.

P. K. Mouritsen, Tórshavn.

Prentsmiðja B. Z. Jensens, Tórshavn.

Fyri henni sjálvari er sodnhúsið ein heilur heimur. Øll hesi árin hevur munnin gapað eftir henni, slókt við tunguni móti henni og tí korni, hon kom við at turka. Og tað veit Sigríð, hon veit, at eldurin altíð liggur til dystin fús at taka kornið og alt, sum er, frá henni. Tí situr hon her og vakir yvir honum. Hon veit eisini, at av egnum ávum er hon litið før, har hon situr; hevur hon ikki hann, ið mestari er, við sær, so vinnur eldurin. Og tí kennir hon allar góðveittrar nær, so er hon innan sodnhúsdýrnar. Tí má einki ilt havast á lofti her, og tí signar hon seg og biður Harran vaka eftir, tá hon hevur búgvíð eldin til náttina og fer at húsum.

Hennara, sum farin eru, tey eru eisini nær, tá hon soleiðis situr og vakir yvir eldinum.

Tað leyp út úr henni einferð, minnst eg, at Sodnkersmarjun var dóttir hennara, og eftirsíðan fekk eg at vita, hvat hon meinti við.

Hon hevði havt eina dóttur, einasta barn, hon doyði fjógu ára gomul. Tað var Sodnkersmarjun hjá hinari gomlu, hon kendi, at hon var har inni í sodnkerskugganum. Dótturin skuldi giftast, rætt tá hon doyði. Eg minnst eisini, at tá vit børn spurdu Sigríð, hvussu Sodnkersmarjun var ilatin, tá segði hon altíð, at hon var í reyðum stækki og hevði brúðarkrúnu á hevðinum.

Onnur vóru inni hjá henni við. Tað var ikki so rárt, at hon segði søgur fyri okkum, um ógillgar risar, ið blakaðust við fjøllum og drukku heili vøtnini úr. Tá so eitthvert var vorðið beingdið og spurdi, hvat tað og tað var, ið hoyrdist — hvat tað nú

kundi vera, vindur ella kríðatúr — tá kundi hon svara: »Leggið tit einki í tað. Hvi skal ikki eitt hvørt hoyrast, her eru fleiri inni enn vit.«

Eldurin hevur ment seg væl, so tað er lýsnað eitt sindur inni.

»Tú hevði mestur slókt mær ljósið,« sigur hin gamla.

»Gaman í.«

Eg: »Liður tykkum nakað við avlatingina?»

Sigríð: »Nei, tað er ikki, tann størsta helvtin er eftir enn. Vorðið sum stríð er av hesum korninum.«

Eg: »Ja, eg ætli tað, ikki eiti á stríð.«

Sigríð: »Tað er ikki at kæðast við kortini. Tá Harrin letur eina sáð grógvu upp úr jørðini, er tað meiri ein stuttleiki at láa sær tað til heldar. Svangligt er, so er einki á loftinum, og at renna til handils altíð, tað er bæði dýrt, og einki nyttar tað. Hann, ið arbeiða skal, treingir til annað í kroppin á sær enn handilsfæði.«

Eg: »Tygum hætta tygum at sita her einsamall í veðri og óveðri, so gomul tygum eru?»

Sigríð: »Her sili eg tá í frið. Tað er henda gongdin ímillum, hon er mær nakað bágin. Eyguni eru farin, og bein eru eingi.

Men nú fer at vera avrokkið, hugsi eg.«

Hon leggur stokkarnar saman og koyrir í barm-in, so tekur hon ein kveistur og sópar rundan um grógvuna.

»Nú kann eg sleppa mær heim aftur og lata alt upp í Jesusar hendur, til eg fari inn aftur at hilda einaferð seinri.«

»Eg skal fylgja tygum aftur at húsum, tað er so myrkt.«

»Gott í teg, ger tað, eg eri ikki løtt upp á sporið longur.«

So fara vit bæði og lata sodnhúshurðina aftur eftir okkum.